

Motoppgjørets hensikt: På basis av Aftenpostens leder 21.2.80 om virkningsløse sovjetiske trusler om de følger det vil få for Norge at nordmenn endelig tør forbedre sitt forsvar -især i nord- kan det gjøres følg. sammenligning: 1. Det heter i lederen av vårt folk nu endelig er blitt sjokert men at ingen angst-psykose må tillates. 2. Videre at vi resignerer og fastslår hvor helt hjelpeløse vi står overfor sovjets forvrengte propaganda om at vi har aggressive angrepsplaner som må provisere de fredselkende ledere i Kreml. 3. Gallup viser at 87% reagerer sterkt på Sovjets overgrep og at 80% frykter at Sovjet også kan okkupere andre land. 4. Slik politiserende journalistikk som Tass og Pravda presterer, har en bevisst psykologisk hensikt, som gir et forstemmende eks. på statsdirigert presse - det er utenkelig å forstille seg at forsvarsmin.s protest til frontal-angrepet blir tatt inn i Pravda...

Er det så at nordmenn nu begynner å ane litt av den kollektive terror vi NS-patrioter har vært utsatt for i 40 år - vi 2% som pga.patriotisme var i Fedrelandslaget og NS fra 1925-33? Vi betviler at gode nordmenn idag kan forestille seg hvilke følger isfrontens kollektivhets har fått. Når vi leser leder om bolsjevikfrykt 21.2.80 erindrer vi den terror vi i mai 1945 ut-sattes for da vi hevdet vår anti-kommunisme overfor folk som beundret av vi var blitt befridd især av den røde arme: derom henvises til utdragets side

hvor det omtales hvordan aktor i Benneches sak betegnet hans argument i en avisartikkel om at Finlands forsvar mot Sovjets overfall i nov. 1939 også var Norges sak som et "angrep" på vår store allierte! Denslags var i NS-oppgjøret tiltalepunkt overfor gode nordmenn, som ennå befinner seg i et selvvalgt ghetto om de ikke er i exil fordi de ikke orker å tilpasse seg opportunistiske landsmenn der aldri vil erkjenne begåtte egne feil!

Ang. pkt. 4 i ovennevnte leder så heter det der:"Det er umulig å få inn et dementi i noen sovjetiske aviser." Her må jeg anvne at flere aviser i 1945-47 tilsyneladende bevisst øket idømte straffer, en av de her omtalte som fikk 1 års straff måtte således i "Morgenposten" lese at han var idømt 2 1/2 års tvangsarbeide i en liste over dømte "landsvikere" men tross lang-varig purrig med jur. assistanse ble det aldrig gitt ordentlig dementi: Da avisen endelig korrigerste straffen så tilføydet det som en ren hevnakt et tvilsomt tiltalepunkt som vedk. ble frikjent for! Og da det forlangtes rettet så nektet avisen i forvissningen om at ingen domstol ville dengang gi et dømt NS-medlem medhold. Derfor frårådet juristen saksanlegg.

Men de som leste den ukorrigerste løgn de fordømmer vedk. på falske pre-misser. Biskop B. foreslo i sin "folkedom over NS'forgjeves etableringen av en slik korrigerende instans som kunne rette den værste urett begått ovenfor NS-medl. men selvsagt aabotertes dette av isfronten, hvortil mange advokater hører. Det er utrolig hvor langt denne stand har strukket seg pga. kollegiale hensyn". Derfor opplever vi aldrig at enkelte advokater står frem og sier sin mening dvs. protester mot overgrep som de vet krenker selv elementer menneskerett. Slik kan her kun tenkes som en gruppeak-sjon, dvs. av div. adv. efter samråd, som det heter, går ut med et opprop om at nu da må endelig denne kollektive fordømmelse av alle dømte NS-medl. opphøre. Men en slik appell venter de nok med til anno 2000 og i den vil det da ev. hete at det for gode nordmenn er uverdigg å besudle de politisk dømtes eftermæle...

Idag har det jo kun historisk interesse å få vite hvadslags advarsler f. eks. NS-medl. ga gode nordmenn, under okkup. derfor unnlater jeg å gjengi noen av de hundrevis av slike som jeg vet ble formidlet, jeg vil her kun nevne følg. kategori: Det var efter 25.9.40 slik at NS-ledelsen kunne hen-vende seg til medl. i div. strøk for å forsøke å få klarlig visse navngitte personer innstilling til partiet? Jeg har forespurgt de fleste her om-talte hvordan de forholdt seg overfor slike forespørsler og fått dette svar= 1. De svarte at navngitte jössinger syntes å ha forståelse for NS kamp og at de hilste på vedk. o.l. 2. De underrettet de navngitte om at de antagelig befant seg i faresonen siden deres navn hadde påkalt partiets oppmerksomhet. Jeg anser det idag nødvendig å omtale dette forhold fordi jeg vet at påtalemyndigheten dengang kollektivt tok det for givet at forespurte NS-medl. somregel lot seg presse av NS til å fortelle at disse navngitte mot-arbeidet partiet og dermed anså den svært mange NS-medl. som potensielle angivere. Vi må idag huske på at man dengang ikke tok det så nøye med be-visføringen av slike påstander - mistanken derom var somregel nok til å forverre NS-medl.s situasjon når de i retten skulle besvare slike tenden-siøse spørsmål.

Jeg anser det også hensiktsløst idag å omtale de mange hjelpetjenster som disse NS-medl. dengang ydet gode nordmenn - som siden sogar som takk anmeldte dem til ls.politiet for å ha båret NS-merke o.l. Dette er bevist! Ja jeg går så langt som å si at aldri har vel mennesker møtt sitt lands frigjørigen med større handicap: jeg har i de senere år talt med endel som i kort tid fungert som efterforskere ved forskjellige av landets ls.adv. og deres omkved er dette: ALDRIG HAR DET VEL VÅRT LØYET SÅ MEGET PÅ LANDSMENN SOM DA. En av dem - en offiser som jeg talte med ifjor om dette ga meg rystende detaljer som avslørte en så ondsindet mentalitet at jeg nesten ikke kunne tro det.

Man var da mine landsmenn også dengang besatt av en psykologisk frykt, var de redde for at deres egen sti kanskje ikke hadde vært så rett som de strenge dommere siden krever overfor NS-medl. og notabene kun overfor NS-medl. Det virket som om de gode nordmenn selv befant seg i en slags forsvarsposisjon, som om de selv syntes at de hadde noe de burde forsvare. Men de har da aldri siden mai 1945 selv erkjent noe virkelig medansvar i at Norge lå forsvarsløst pr. 1.4.40??? Er det grunnen til at de ikke ennu vil erkjenne at det nettopp var de få førkrigsinnmeldte NS-medl. som pga. forsvarssaken støttet NS i de 7 år før 9.4.40? Og er det ikke på tide at disse som bidrar til å skape den s.k. folkeopinion snart erkjenner at regimet alt 14.4.40 rammet disse ca. 2% gamle NS-medl. med en forferdelig helt urett kollektivdom: dets ordre dengang til H.O.K. om å uskadeliggjøre 5.kolonnen fikk som vi vet urette tragiske følger for nettopp denne patriotiske sårgruppe - som siden av visse offiserer i selvforsvar er blitt angrepet på helt falsk basis.

Det var klar hevnakt fordi NS hadde jo i 7 år anklaget visse Ap-ledere for rent 5.kolonne virksomhet. Men derom har det siden mai 1945 vært taust - nåde den som vover å tale om at Ap. dengang hadde en sterk kommunistisk fraksjon - mine kollega h.r. adv. H.Kiær Mordt var modig nok til i sin bok kalt "Det urettferdige oppgør" å gjøre det - boken ble så tiert ihjel... Dette er noe som Stortingsrepr. bør betenke før de ev. vedtar den siste efterstraff for alle ls.dømte NS-medl. nu det Herrens år 1980 - denne utrolige kollektive lov - som krever grunnlovsforandring - som forestår om at slike egentlig aldrig ble gjenopptatte i vårt demokrati de skal uansett hvor gamle de 40 år efter er blitt - om de da lever - diskvalifiseres fra ethvert tillidskrevende samfunnshverv. Dermed har folkets representanter samtidig bekreftet at det i 1945-50 ilagte tillidstap ikke burde vært begrenset til 10 år men burde ha vært livsvarig -og dermed så rettes feilen!

Da jeg i januar iår fikk vite at intet ord. forlag allikevel kom til å utgi min bok satte jeg med det mål raskt dvs. innen utgangen av februar å sørge for at et sammendrag av de i utdraget utelatte 6 kapitler skulle være de samme mottagere i hende innen 29.II.80 dvs. fredag neste uke, fordi det nu nok haster - dette forslaget som har ligget som en mare over 53.000 lsdømte det skal altså efter 6-7 års lang ventetid endelig av.måtte debatteres for åpent scene - forman har da ikke tenkt å presse "saken" igennem i all hast? Disse ca. 15 sider skrives alltså i all hast mellem 16-20.2 og disse ialt ca 75 sider skal erstatte en bok på ca. 400 sider - hvilket betyr at meget må sløyfes: det er en ren subjektiv sak å avgjøre hvad som er mest vesentlig.

Idag 40 år efter synes jeg at vi nordmenn burde være i besiddelse av såpass sports ånd = enhver som leser mitt skrift idag uten forutfattede meninger - uten å godta devisen om'skyld pga.forbindelse' denne kollektivdom som selv ikke ble godtatt i Nürnberg, må ihvertfall overfor seg selv kunne innrømme at vi straks burde ha tatt konsekvensen av Justisdept.s votum i dets Innstilling som Stortinget "vurderte" våren 1964 om at man både ute og hjemme i sin tid var klar over at disse gamle førkrigsinnmeldte NS-medl. IKKE kunne overføres straffeskyld - og følgelig burde vært frikjent - og at det er uanstendig av et demokrati å la dem vente forgjeves i de følg. 16 år på ev. domsrevisjon - på en rehab. sådan. Kort sagt kan sies at Motoppgjørets hensikt - som har blitt aktuelt av den fortsatte kollektive forfølgelse - er å henlede landsmenn for hvem begrepet "menneskerett" er mere enn en talemåte på dette fortsatte overgrep som nu forberedes på radikal holdt - som stille i lang tid har vært planlagt som skal vise at Ap det er da sanne demokrater. Underforstått = her forfølges "angivelige nazister" sålenge de lever i dette land fordi de er da medansvarlige for jöders triste skjebne osv. Derfor er mitt siste ord her: disse NS-veteraner fra 1933-36 er like gode antinazister som dere som siden fordømmer dem som det motsatte. De kjempet samme kamp....